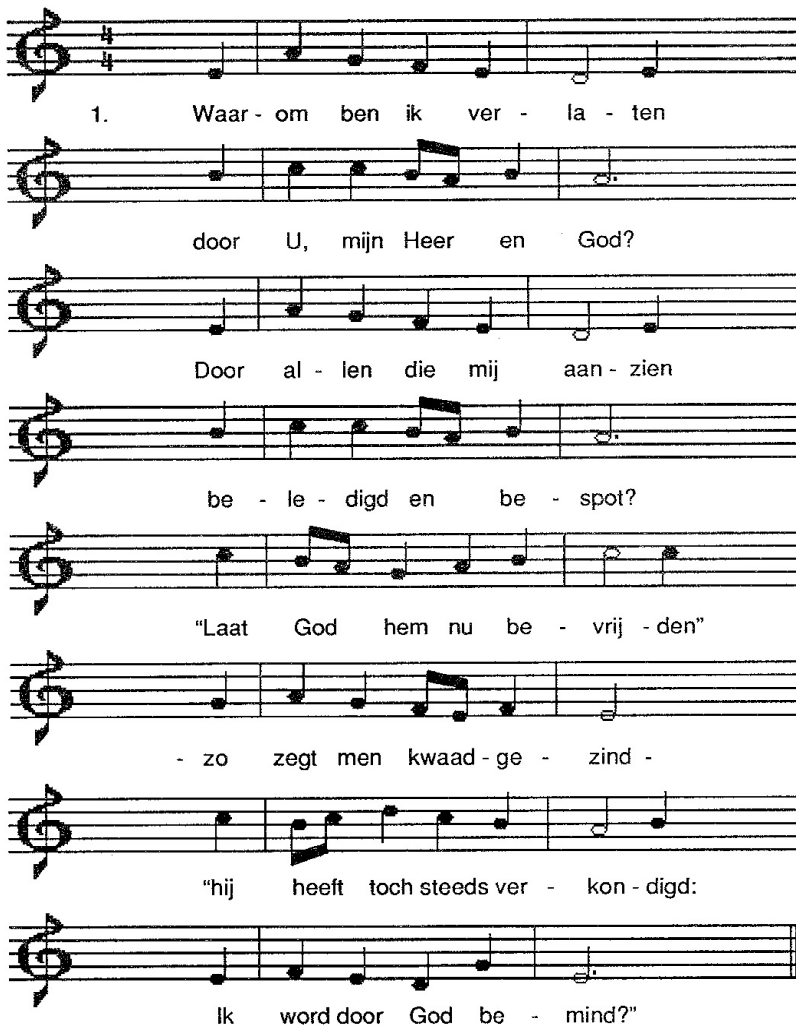

Goede Vrijdag

Wanneer de priester de kerk is binnengekomen knielen allen enige tijd in stilte neer. Vervolgens wordt de eerste schriftlezing gedaan zonder vermelding van de vindplaats en zonder enige inleiding. Ook de tweede schriftlezing wordt niet op de gebruikelijke wijze aangekondigd.

Jaar A. Eerste schriftlezing Jesaja 52, 13-53,12
Jaar B: Hosea 6, 1-6
Jaar C: Wijsheid 2, 1 en 12-24

Tussenzang 213 (psalm 22)

1. Waar - om ben ik ver - la - ten
door U, mijn Heer en God?
Door al - len die mij aan - zien
be - le - digd en be - spot?
"Laat God hem nu be - vrij - den"
- zo zegt men kwaad - ge - zind -
"hij heeft toch steeds ver - kon - digd:
Ik word door God be - mind?"

Mijn tong kan niet meer spreken,
door dorst word ik gekweld;
mijn krachten zijn bezwaken,
mijn beenderen geteld,
mijn handen en mijn voeten
met nagels wreed doorboord;
mijn kleren gaat men delen,
mijn lijfgoed wordt verloot.

Maar eens zal ik doen prijzen
uw naam door Jacobs huis,
daar Gij mijn klacht zult horen,
mij redt van dood en kruis.
Dan zal ik voor U leven!
Dan zegt het nageslacht:
zijn dood en zijn verheffing
heeft ons God heil gebracht.

Jaar A,B,C: Tweede schriftlezing Exodus 12, 21-28

Tussenzang 277 (psalm 130)

1. Uit angst en nood stijgt mijn ge - bed.

 O Heer, wil naar mij ho - ren!

 Wan-neer Gij op ons fa - len let,

 zijn wij, o God, ver - lo - ren.

 Maar in uw ein - de - loos ge - duld

 delgt Gij de men - se - lij - ke schuld

 en ze - gent die U vre - zen.

The musical score consists of seven staves of music in G-clef and 2/4 time. The lyrics are written below the notes, with hyphens indicating syllables that span across multiple notes. The piece concludes with a double bar line.

Ik hoop op God de Heer en wacht
het woord dat Hij zal spreken.
Al loopt het naar de middernacht,
ik volg zijn heilig teken.
Mijn hart is in de donkerheid
een wachter die het licht verbeidt,
een wachter op de morgen.

Hoop, Israël, op God de Heer
die rijk is aan genade.
Want Hij verlaat u nimmermeer,
al kiest gij ook ten kwade.
Hij leidt u door de woestenij
en maak gans Israël eens vrij
van ongerechtigheden.

Evangelie

Johannes 18, 1 – 19, 42

Twee gemeenteleden kunnen naast de priester komen staan om met deze het evangelie te lezen.

- E. = de evangelist, degene die de beschrijvende of verbindende tekstgedeelten leest;*
C. = Christus, welke gedeelten door de priester worden gelezen;
A. = de andere bijbelse personen.
-

E. Het lijden van onze Heer Jezus Christus volgens Johannes.
Het gebruikelijke antwoord op de aankondiging van het evangelie wordt niet gegeven.

E. Nadat Jezus dit alles gezegd had, ging Hij met zijn leerlingen naar de overkant van de Kidron. Daar liep Hij een tuin in, met zijn leerlingen. Judas, die Hem zou uitleveren, kende deze plek ook, want Jezus was er vaak met zijn leerlingen samengekomen. Judas ging ernaartoe, samen met de cohort soldaten en een aantal dienaren van de hogepriesters en de farizeeën. Ze waren gewapend en droegen fakkels en lantaarns. Jezus wist precies wat er met Hem zou gebeuren. Hij liep naar hen toe en vroeg:

A. Wie zoeken jullie?

E. Ze antwoordden:

A. Jezus van Nazaret.

C. Ik ben het,

E. zei Jezus, terwijl Judas, die Hem kwam uitleveren, erbij stond. Toen Hij zei: 'Ik ben het,' deinsden ze achteruit en vielen op de grond. Weer vroeg Jezus:

C. Wie zoeken jullie?

E. en weer zeiden ze:

A. Jezus van Nazaret.

E. Jezus zei:

C. Ik heb jullie al gezegd: 'Ik ben het.' Als jullie Mij zoeken, laat deze mensen dan gaan.

E. Zo moest zijn uitspraak in vervulling gaan: 'Geen van hen die U Mij gegeven hebt, heb Ik verloren laten gaan.' Daarop trok Simon Petrus het zwaard dat hij bij zich had, haalde uit naar de knecht van de hogepriester en sloeg hem zijn rechteroor af; Malchus heette die knecht. Maar Jezus zei tegen Petrus:

C. Steek je zwaard in de schede. Zou Ik de beker die de Vader Mij gegeven heeft niet drinken?

E. De soldaten met hun tribuun en de Judese gerechtsdienaars grepen Jezus en boeiden Hem. Ze brachten Hem eerst naar Annas, de schoonvader van Kajafas. Kajafas was dat jaar hogepriester, en hij was het die de Joodse leiders had voorgehouden: 'Het is goed dat één mens sterft voor het hele volk.' Simon Petrus kwam met een andere leerling achter Jezus aan. Deze andere leerling kende de hogepriester en ging met Jezus het paleis van de hogepriester in, maar Petrus bleef buiten bij de poort staan. Daarop kwam de andere leerling, de kennis van de hogepriester, weer naar buiten; hij sprak met de portierster en nam Petrus mee naar binnen. Het meisje sprak Petrus aan:

A. Ben jij soms ook een leerling van die man?

E. Hij zei:

A. Nee, ik niet.

E. De knechten en de gerechtsdienaars stonden zich te warmen bij en vuur dat ze hadden aangelegd omdat het koud was; ook Petrus ging zich erbij staan warmen. De hogepriester ondervroeg Jezus over zijn leerlingen en over zijn leer. Jezus zei:

C. Ik heb in het openbaar tot de wereld gesproken. Ik heb steeds onderricht gegeven op plaatsen waar de Joden bij elkaar komen, in synagogen en in de tempel, en nooit heb Ik iets in het geheim gezegd. Waarom ondervraagt u Mij? Vraag het toch aan de mensen die Mij gehoord hebben, zij weten wat Ik gezegd heb.

E. Toen Jezus dat zei, gaf een van de dienaren die erbij stonden Hem een klap in het gezicht:

A. Is dat een manier om de hogepriester te antwoorden?

E. Jezus zei:

C. Als Ik iets verkeerd gezegd heb, zeg dan wat er verkeerd was, maar als het juist is wat Ik heb gezegd, waarom slaat u Me dan?

E. Daarna stuurde Annas Hem geboeid naar Kajafas, de hogepriester. Simon Petrus stond zich intussen nog steeds te warmen.

A. Ben jij soms ook een leerling van Hem?

E. vroegen ze.

- A. Nee, ik niet,
 E. ontkende Petrus, Maar een van de knechten van de hogepriester,
 een familielid van de man van wie Petrus het oor had afgeslagen, zei:
 A. Maar ik heb toch gezien dat je in die tuin bij Hem was?
 E. Weer ontkende Petrus, en meteen kraaide er een haan.

*

Melodie gezang 213

1. O Heer van hoop en le - ven
 U deel - de ons be - staan
 door lief - de zeer ge - dre - ven
 Dat wij in vre - de gaan
 Voor ons werd u ge - bo - ren
 voor ons heeft u ge - leefd
 dat wii uw bood - schap ho - ren
 dat Gij uw heil ons geeft

E. Jezus werd van Kajafas naar het pretorium gebracht. Het was nog vroeg in de morgen. Zelf gingen ze niet naar binnen, anders zouden ze zich verontreinigen en niet aan het pesachmaal kunnen deelnemen. Daarom kwam Pilatus naar buiten.

A. Waarvan beschuldigt u deze man?

E. vroeg hij. Ze antwoordden

:A. Als Hij geen misdaden had gepleegd, zouden we Hem niet aan u uitgeleverd hebben.

E. Pilatus zei:

A. Neem Hem dan mee, en veroordeel Hem volgens uw eigen wet.

E. Maar ze wierpen tegen:

A. Wij hebben het recht niet om iemand ter dood te brengen.

E. Zo moest de uitspraak van Jezus in vervulling gaan waarin Hij aanduidde welke dood Hij zou sterven. Pilatus ging het pretorium weer in. Hij liet Jezus bij zich komen en vroeg Hem:

A. Bent U de koning van de Joden?

E. Jezus antwoordde:

C. Vraagt u dit uit uzelf of hebben anderen dit over Mij gezegd?

E. Pilatus antwoordde:

A. Ik ben toch geen Jood. Uw volk en de hogepriesters hebben U aan mij uitgeleverd – wat hebt U gedaan?

E. Jezus antwoordde:

C. Mijn koningschap hoort niet bij deze wereld. Als mijn koningschap bij deze wereld hoorde, zouden mijn dienaren wel gevochten hebben om te voorkomen dat Ik aan de Joodse leiders werd uitgeleverd. Maar mijn koninkrijk is niet van hier.

E. Pilatus zei:

A. U bent dus koning?

E. Jezus zei:

C. U zegt dat Ik koning ben. Ik ben geboren en naar de wereld gekomen om van de waarheid te getuigen, en ieder die de waarheid is toegedaan, luistert naar wat Ik zeg.

E. Hierop zei Pilatus:

A. Maar wat is waarheid?

E. Na deze woorden ging hij weer naar de menigte buiten. Hij zei:

A. Ik heb geen schuld in Hem gevonden. Maar het is bij u gebruikelijk dat ik met Pesach iemand vrijlaat – wilt u dat ik de koning van de Joden vrijlaat?

E. Toen begon iedereen te schreeuwen:

- A. Hem niet, maar Barábbas!
- E. Barábbas was een misdadiger. Toen liet Pilatus Jezus geselen. De soldaten vlochten een kroon van doorn takken, zetten die op zijn hoofd en deden Hem een purperen mantel aan. Ze liepen naar Hem toe en zeiden:
- A. Gegroet, koning van de Joden!,
 E. en ze sloegen Hem in het gezicht.

*

*2. O Heer van eeuw'ge waarheid, wij bidden U om licht
 De wereld smeekt om klaarheid, om recht dat vrede sticht
 Dat trouwe herders voorgaan, oprecht en toegewijd,
 Dat kleinen nooit teloorgaan in ongelijke strijd*

- E. Pilatus ging weer naar buiten en zei:
- A. Ik zal Hem hier buiten aan u tonen om u duidelijk te maken dat ik geen enkel bewijs van zijn schuld heb gevonden.
- E. Daarop kwam Jezus naar buiten, met de doornenkroon op en de purperen mantel aan.
- A. Hier is Hij, die mens,
 E. zei Pilatus. Maar toen de hogepriesters en de gerechtsdienaars Hem zagen begonnen ze te schreeuwen:
- A. Kruisig Hem, kruisig Hem!
 E. Toen zei Pilatus:
- A. Neem Hem dan mee en kruisig Hem zelf, want ik zie niet waaraan Hij schuldig is.
 E. Maar ze zeiden:
- A. Wij hebben een wet die zegt dat Hij moet sterven, omdat Hij zich de Zoon van God heeft genoemd.
 E. Toen Pilatus dit hoorde, schrok hij hevig. Hij ging het pretorium weer in en vroeg aan Jezus:
- A. Waar komt U vandaan?
 E. Maar Jezus gaf geen antwoord. Pilatus vroeg:
- A. Waarom zegt U niets tegen mij? Weet U dan niet dat ik de macht heb om U vrij te laten of U te kruisigen?
 E. Jezus antwoordde:
- C. De enige macht die u over Mij hebt, is u van boven gegeven. Daarom draagt degene die Mij aan u uitgeleverd heeft de meeste schuld.
 E. Vanaf dat moment wilde Pilatus Hem vrijlaten. Maar de Joodse leiders riepen:

A. Als u die man vrijlaat bent u geen vriend van de keizer, want iedereen die zichzelf tot koning uitroept pleegt verzet tegen de keizer.

E. Toen Pilatus dit hoorde, liet hij Jezus naar buiten brengen. Zelf nam hij plaats op de rechterstoel op het zogeheten Mozaïekterras, in het Hebreeuws Gabbata. Het was rond het middaguur op de voorbereidingsdag van Pesach. Pilatus zei tegen de menigte:

A. Hier is Hij, uw koning.

E. Meteen schreeuwden ze:

A. Weg met Hem, weg met Hem, aan het kruis met Hem!

E. Pilatus vroeg:

A. Moet ik uw koning kruisigen?

E. Maar de hogepriesters antwoordden:

A. Wij hebben geen andere koning dan de keizer!

E. Toen droeg Pilatus Hem aan hen over om Hem te laten kruisigen.

*

*3.O Heer, steeds trouw gebleven, wij bidden U om kracht,
Wanneer in angst wij leven, voor pijn en overmacht.
Wil ons geloof vergroten, dat wij standvastig zijn,
vol moed en onverdroten, al voelen wij ons klein*

De gemeente staat op.

E. Jezus werd weggevoerd; Hij droeg zelf het kruis naar de zogeheten Schedelplaats, in het Hebreeuws Golgota. Daar kruisigden ze Hem, met twee anderen, aan weerskanten één, en Jezus in het midden. Pilatus had een inscriptie laten maken die op het kruis bevestigd werd. Er stond op: 'Jezus van Nazaret, koning van de Joden'. Het stond er in het Hebreeuws, het Latijn en het Grieks, en omdat de plek waar Jezus gekruisigd werd dicht bij de stad lag, werd deze inscriptie door veel Joden gelezen. De hogepriesters van de Joden zeiden tegen Pilatus:

A. U moet niet 'koning van de Joden' schrijven, maar 'Deze man heeft beweerd: Ik ben de koning van de Joden'.

E. Maar het antwoord van Pilatus was:

A. Wat ik geschreven heb, dat heb ik geschreven.

E. Nadat ze Jezus gekruisigd hadden, verdeelden de soldaten zijn kleren in vieren, voor iedere soldaat een deel. Maar zijn onderkleed was in één stuk geweven, van boven tot beneden. Ze zeiden tegen elkaar:

A. Laten we het niet scheuren, maar laten we loten wie het hebben mag.

E. Zo moest in vervulling gaan wat de Schrift zegt: 'Ze verdeelden mijn kleren onder elkaar en wierpen het lot om mijn gewaad.' Dat is wat de soldaten deden.

Bij het kruis van Jezus stonden zijn moeder en haar zus, en Maria, de vrouw van Klopas, en Maria van Magdala. Toen Jezus zijn moeder zag staan, en bij haar de leerling van wie Hij veel hield, zei Hij tegen zijn moeder:

C. Vrouw, dat is uw zoon,

E. en daarna tegen de leerling:

C. Dat is je moeder.

E. Vanaf dat moment nam die leerling haar bij zich in huis. Toen wist Jezus dat alles was volbracht, en om de Schrift geheel in vervulling te laten gaan zei Hij:

C. Ik heb dorst.

E. Er stond daar een vat water met azijn; ze doopten er een spons in en brachten die, gestoken op een majoraantak, naar zijn mond. Nadat Jezus ervan gedronken had zei Hij:

C. Het is volbracht.

E. Hij boog zijn hoofd en gaf de geest.

Allen knielen enige ogenblikken in stilte.

*

Het was voorbereidingsdag, en de Joodse leiders wilden voorkomen dat de lichamen op sabbat, en nog wel een bijzondere sabbat, aan het kruis zouden blijven hangen. Daarom vroegen ze Pilatus of de benen van de gekruisigde gebroken mochten worden en of ze de lichamen mochten meenemen. Toen braken de soldaten de benen van de eerste die tegelijk met Jezus gekruisigd was, en ook die van de ander. Vervolgens kwamen ze bij Jezus, maar ze zagen dat Hij al gestorven was. Daarom braken ze zijn benen niet. Maar een van de soldaten stak een lans in zijn zij en meteen vloeide er bloed en water uit. Hiervan getuigt iemand die het zelf heeft gezien, en zijn getuigenis is betrouwbaar. Hij weet dat hij de waarheid spreekt en wil dat ook u gelooft. Dit gebeurde omdat de Schrift in vervulling moest gaan: 'Geen van zijn beenderen zal verbrijzeld worden.' Een ander schriftwoord zegt: 'Ze zullen hun blik richten op Hem die ze hebben doorstoken.'

Na deze gebeurtenissen vroeg Josef van Arimatéa – die een leerling van Jezus was, maar uit angst voor de Joodse leiders in het geheim – aan Pilatus of hij het lichaam van Jezus mocht meenemen. Pilatus gaf toestemming en Josef nam het lichaam mee. Nikodémus, die destijds 's nachts naar Jezus toe gegaan was, kwam ook; hij had een mengsel van mirre en aloë bij zich, ongeveer honderd pond. Ze wikkelden Jezus' lichaam

met de balsem in linnen, zoals gebruikelijk is bij een Joodse begrafenis. Bij de plaats waar Jezus gekruisigd was lag een tuin, en daar was een nieuw graf, waarin nog nooit iemand begraven was. Omdat het voor de Joden voorbereidingsdag was en dat graf dichtbij was, legden ze Jezus daarin.

1. Nu valt de nacht.
Het is vol-bracht:
de Heer heeft heel zijn le-ven
voor het men-se-lijk ge-slacht
in Gods hand ge-ge-ven.

2. De wereld gaf
Hem slechts een graf,
zijn wonen was Hem zwerven,
al zijn onschuld werd Hem straf
en zij leven sterven

3. Hoe slaapt Gij nu,
die men zo ruw
aan 't kruishout heeft gehangen.
Starre rotsen houden U,
rots des heils gevangen

4. 't Is goed, o Heer
Gij hoeft de eer
van God niet meer te staven
Leggen wij ons bij U neer,
In uw dood begraven.

5. Hoe wonderlijk,
uitzonderlijk
Een sabbat is gekomen
eens voor al heeft Hij het juk
van ons afgenomen

Het gebed van de gelovigen

De gemeente knielt.

VOOR DE KERK

Laat ons, geliefde zusters en broeders, bidden voor Gods heilige kerk, over heel de wereld verspreid, dat onze God en Heer haar vrede en eendracht wil schenken. Laat ons bidden.

Na enige stilte:

Almachtige, eeuwige God, die in Jezus Christus uw heerlijkheid aan de volkeren geopenbaard hebt, bewaar het werk van uw barmhartigheid en laat uw kerk overal op aarde met een standvastig geloof volharden in de belijdenis van uw Naam. Door Christus, onze Heer.

Amen.

VOOR DE GEESTELIJKHEID EN ALLE GELOVIGEN

Laat ons ook bidden voor onze bisschop..... voor alle bisschoppen, priesters en diakenen en voor heel de gemeenschap der gelovigen. Laat ons bidden.

Na enige stilte:

Almachtige, eeuwige God, door uw Geest leidt en heiligt gij allen die tot uw kerk behoren. Verhoor ons gebed voor hen die in uw dienst mogen staan en geef dat ieder door de genade die gij schenkt U getrouw moge dienen. Door Christus, onze Heer.

Amen

VOOR DE GELOOFSLEERLINGEN

Laat ons ook bidden voor de geloofsleerlingen (*als dit van toepassing is: die zich voorbereiden op de doop*) en voor de jeugdige leden der kerk. Laat ons bidden.

Na enige stilte:

Almachtige, eeuwige God, die van geslacht tot geslacht de kinderen der mensen roept tot de belijdenis van uw Naam, vermeerder in de geloofsleerlingen en in de opgroeiende jeugd het geloof en het inzicht in uw geheimenissen, opdat zij trouwe leden mogen worden van uw heilige gemeenschap. Door Christus, onze Heer.

Amen

VOOR DE EENHEID VAN ALLE CHRISTENEN

Laat ons ook bidden voor de eenheid van allen die de naam van Christus dragen. Laat ons bidden.

Na enige stilte:

Almachtige, eeuwige God, wie verdeeld zijn brengt Gij weer samen, wie samen zijn bewaart Gij in uw vrede. Zie genadig neer op de kudde van uw Zoon, herstel de gemeenschap tussen allen die naar zijn naam genoemd zijn en verbind hen door één band van liefde in Christus, onze Heer.

Amen,

VOOR HET VOLK ISRAËL

Laat ons ook bidden voor het volk Israël, dat door de Heer als eerste is geroepen. Laat ons bidden.

Na enige stilte:

Almachtige, eeuwige god, gij hebt uw beloften toevertrouwd aan Abraham en zijn nageslacht, aan Israël, uw volk. Bewaar het en maak het groot in trouw aan het verbond; bespoedig de dag van uw Messias en geef dat wij met dezelfde zegen hem begroeten die wij verwachten in uw enige en onvolprezen Naam.

Door Christus, onze Heer.

Amen

VOOR ALLEN DIE NIET IN GOD GELOVEN

Laat ons ook bidden voor allen die God zoeken, voor allen die Hem niet zoeken en voor wie zijn Naam aanroepen zonder Hem te kennen.

Laat ons bidden.

Na enige stilte:

Almachtige , eeuwige God, zo hebt Gij de mensen geschapen dat zij in hun verlangens altijd U zoeken en tot rust komen wanneer zij U vinden.

Wij vragen U: verlicht hun harten en laat hen de tekenen zien van uw liefde, opdat zij eenmaal U, God, verheerlijken en hem die uw licht en uw waarheid is erkennen; Door Christus, onze Heer.

Amen

VOOR DE REGERINGSLEIDERS

Laat ons ook bidden voor hen die ons land besturen en voor wie de volkeren op aarde regeren.

Laat ons bidden.

Na enige stilte:

Almachtige, eeuwige God, die over landen en volken met oppermacht gebiedt, verlicht met uw wijsheid onze koning(in) En allen die regeren op de aarde. Sta hen bij en geef ons vrede in onze dagen, opdat de wereld een woonplaats wordt van vrijheid en veiligheid, voor ieder een land van melk en honing.

Door Christus, onze Heer.

Amen

VOOR ALLEN DIE IN NOOD ZIJN

Laat ons ook bidden voor allen die in nood verkeren, voor wie zwak zijn en voor wie zijn gevallen, voor de bedroefden, de zieken en de stervenden, voor eenzamen en de verstotenen, voor de hongerigen en de verdrukten, voor de vluchtelingen en de gevangenen.

Laat ons bidden.

Na enige stilte:

Almachtige, eeuwige God, die de troost der bedroefden, de steun der zwakken zijt, die de verdrukte recht doet en aan wie honger heeft brood geeft, die een thuis biedt aan de ontheemden en een toevlucht zijt voor de verlatenen, verhoor de gebeden van allen die in hun nood tot U roepen, opdat zij zich eenmaal over de hulp van uw barmhartigheid verheugen.

Door Christus, onze Heer.

Amen

VOOR DE GEMEENTE

Laat ons gebed tot de Heer voleindigen en bidden voor elkaar, voor elk die hier aanwezig is en voor hen die hier ontbreken, voor allen die ons dierbaar zijn en voor heel de gemeente.

Na enige stilte:

Almachtige, eeuwige god, wiens barmhartigheid onbegrensd en wiens goedheid een schat zonder einde is, wees gedachtig aan uw volk en stort uw genade uit over allen. Leid verder wie Gij bij de hand hebt genomen, weid uw kudde door uw Zoon, het Paaslam dat voor ons geslacht is, die ons door de dood naar het leven heeft overgebracht: onze Heer Jezus Christus, uw Zoon, die met U in de eenheid van de heilige Geest leeft en regeert in de eeuwen der eeuwen.

Amen.

Kruisverering

Wanneer de priester de bedekking van het kruis wegneemt, zingen of zeggen de priester en gemeente drie maal.

Aanschouw het hout des kruises,
waaraan het heil der wereld heeft gehangen.

Komt laat ons aanbidden

Daarna draagt de priester het kruis naar een geschikte plaats. Onderwijl wordt de

1. O kost - baar kruis, o won - der Gods,
waar - aan de Prins der glo - rie stierf,
ik wil om U zijn zon - der trots,
ik acht ver - lies wat ik ver - wierf.

2. Bewaar mij dat ik roemen zou
dan in mijns Heren Christi dood.
Al wat ik anders noemen zou
is niets bij dit mysterie groot

3. O angst en liefde, onderen
Vermengd als water en als bloed,
zij wijzen naar het wonder heen
van Hem die op de aarde boet.

6. De aarde zelf is veel te klein
voor wie U waarlijk loven wil.
Uw liefde is een groot geheim,
zij vraagt geheel mijn hart en ziel.

Aanklacht onder het kruis

(tekst; Sytze de Vries / muziek: Christiaan de Winter)

Solo:

Waar was jij, toen men Hem gekruisigd had?

Allen:

Er-barm u, er-barm u, er-barm u!

Solo: Waar was jij, toen men Hem hing aan het hout?

Allen: Erbarm u, erbarm u, erbarm u!

Solo: Waar was jij, toen de zon niet langer wilde schijnen?
Heilige, sterke, barmhartige God!

Allen: Erbarm u, erbarm u, erbarm u!

Solo :Waar was jij, toen Hij in zijn graf gelegd werd?

Allen:

Hei - li - ge, ster - ke, barm - har - ti - ge God!

Er-barm u, er-barm u, er-barm u!

Solo: Waar was jij, toen Hij uit de doden opstond?

Allen: Heilige, sterke, barmhartige God!
Erbarm u, erbarm u, erbarm u!

Solo: Waar was jij?

Stem: Hunger heb ik geleden; gaf jij mij toen te eten?

Allen:

Wan - neer dan Heer, wan - neer dan?

Stem: Dorst heb ik gehad; liet jij mij toen drinken?

Allen: Wanneer dan, Heer, wanneer dan?
Erbarm u, erbarm u, erbarm u!

Stem: Ooit was ik een vreemdeling. Gaf jij mij toen onderdak?

Allen: Wanneer dan, Heer, wanneer dan?
Heilige, sterke, barmhartige God!
Erbarm u, erbarm u, erbarm u!

Stem: Toen ik was uitgekled, bedekte jij mijn schande?

Allen: Wanneer dan, Heer, wanneer dan?
Heilige, sterke, barmhartige God!
Erbarm u, erbarm u, erbarm u!

Stem: En toen ik ziek was, heb jij mij opgezocht?

Allen: Wanneer dan, Heer, wanneer dan?
Heilige, sterke, barmhartige God!
Erbarm u, erbarm u, erbarm u!

Stem: Ooit zat ik gevangen; kwam jij toen naar mij toe?

Allen: Wanneer dan, Heer, wanneer dan?

Stem: Alles wat je niet voor één der minsten gedaan hebt, heb je ook voor Mij niet gedaan!

Allen: Erbarm u, erbarm u, erbarm u!

Solo: Waar was jij?

(uit: Liedboek 2013, lied 585)

Gezang 626

1. Wij wil - len roe - men op het kruis
van Je - zus, on - ze Heer:
de dwaas - heid der ver - ne - de - ring
ver - dient de hoog - ste eer!

2. Door Hem ontwaakt er nieuwe hoop
In al wie stervenmoet:
Ons leven ademt nieuwe kracht,
Hij wijst de weg voorgoed!

3. Dat wij Hem volgen met elkaar
en delen brood en wijn.
Om Hem die alles gaf zal God
ook onze Vader zijn

Hierna worden enige ogenblikken stilte in acht genomen. Dan strekt de priester zijn handen uit over de gemeente en bidt:

Heer, wij bidden U:
doe uw zegen in overvloed
neerdalen over uw volk,
dat in hoop op zijn verrijzenis
de dood van uw Zoon heeft herdacht.
Schenk het vergeving,
bied het vertroosting,
laat het geloof toenemen
en de verlossing voor altijd worden bevestigd.
Door Christus, onze Heer.

Amen

Hierna gaan allen in stilte heen.